

DOMSTOLENS DOM (sjätte avdelningen)
den 15 januari 2004 *

I mål C-230/01,

angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) (Förenade kungariket), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan

Intervention Board for Agricultural Produce

och

Penycoed Farming Partnership,

angående tolkningen av rådets förordning (EEG) nr 3950/92 av den 28 december 1992 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 405, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 47, s. 159) och av kommissionens förordning (EEG) nr 536/93 av den 9 mars 1993 om tillämpningsföreskrifter för tilläggsavgiften för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 57, s. 12; svensk specialutgåva, område 3, volym 50, s. 202),

meddelar

* Rättegångsspråk: engelska.

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av V. Skouris, tillförordnad avdelningsordförande på sjätte avdelningen, samt domarna J.-P. Puissochet, R. Schintgen, F. Macken och N. Colneric (referent),

generaladvokat: L.A. Geelhoed,
justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett,

med beaktande av de skriftliga yttranden som har inkommit från:

- Förenade kungarikets regering, genom G. Amodeo, i egenskap av ombud, biträdd av R. Thompson, barrister,

- Greklands regering, genom I. Chalkias och C. Tsiavou, båda i egenskap av ombud,

- Italiens regering, genom I.M. Braguglia, i egenskap av ombud, biträdd av G. Aiello, avvocato dello Stato,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom M. Niejahr och K. Fitch, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att muntliga yttranden har avgivits vid förhandlingen den 28 november 2002 av: Intervention Board for Agricultural Produce och Förenade kungarikets regering, företrädna av R. Thompson, Penycoed Farming Partnership, företrätt av P. Stanley, barrister, Greklands regering, företräd av I. Chalkias, samt Europeiska gemenskapernas kommission, företräd av M. Niejahr och K. Fitch,

och efter att den 13 februari 2003 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) har, genom beslut av den 31 maj 2001 som inkom till domstolen den 12 juni 2001, i enlighet med artikel 234 EG ställt tre frågor om tolkningen av rådets förordning (EEG) nr 3950/92 av den 28 december 1992 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 405, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 47, s. 159) och kommissionens förordning (EEG) nr 536/93 av den 9 mars 1993 om tillämpningsföreskrifter för tilläggsavgiften för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 57, s. 12; svensk specialutgåva, område 3, volym 50, s. 202).

- 2 Frågorna har uppkommit i en tvist mellan mjölkproducenten Penycoed Farming Partnership (nedan kallat Penycoed) och Intervention Board for Agricultural Produce (nedan kallat Board), ett organ med ansvar för administrationen av systemet med mjölkkvoter i Förenade kungariket. Tvisten avser ett direkt krav till Penycoed i egenskap av producent av mjölk om betalning av tilläggsavgift för mjölk för de 2,11 miljoner liter som nämnda producent levererat utöver sin kvot under regleringsåret 1997/1998.

Tillämpliga bestämmelser

De gemenskapsrättsliga bestämmelserna

- 3 Genom rådets förordning (EEG) nr 3950/92 förlängdes med sju nya på varandra följande tolv månadersperioder, med början den 1 april 1993, tillämpningstiden för uttag av den tilläggsavgift på mjölk som infördes genom rådets förordning (EEG) nr 856/84 av den 31 mars 1984 om ändring av förordning (EEG) nr 804/68 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 90, s. 10; svensk specialutgåva, område 3, volym 17, s. 95).
- 4 Om någon av de totala garantikvantiteterna överskrids blir, enligt det sjätte skälet i förordning nr 3950/92, ”konsekvensen för medlemsstaten att avgiften måste betalas av de producenter som bidragit till överskridandet”.
- 5 I åttonde skälet i nämnda förordning anges att ”[f]ör att undvika långa dröjsmål mellan uppsamling och erläggande av avgiften som förekommit tidigare och som inte är förenliga med systemets syfte, bör det fastställas att uppköparna, som förefaller ha de bästa möjligheterna att vidta de åtgärder som krävs, skall betala avgiften och att de i sin tur ges de möjligheter som krävs för att uppbära avgiften från de betalningsskyldiga producenterna”.

- 6 I artikel 1 i förordning nr 3950/92 föreskrivs följande:

”Under sju nya på varandra följande tolv månadersperioder, som börjar löpa den 1 april 1993, skall producenter av komjölk betala en tilläggsavgift för sådana kvantiteter mjölk eller mjölkekvivalent som levereras till en uppköpare eller säljs direkt för konsumtion under den aktuella tolv månadersperioden och som överstiger en viss kvantitet som skall fastställas.

Avgiften skall vara 115% av riktpriiset på mjölk.”

- 7 I artikel 2.1–2.3 i förordning nr 3950/92 föreskrivs följande:

”1. Avgiften skall betalas för samtliga kvantiteter mjölk eller mjölkekvivalent som saluförs under den aktuella tolv månadersperioden och som överstiger den aktuella kvantitet som avses i artikel 3. Den skall delas mellan de producenter som bidragit till överskottet.

Sedan de outnyttjade referenskvantiteterna eventuellt har omfördelats skall, i enlighet med medlemsstatens beslut, producenternas andel av den avgift som skall betalas fastställas antingen på uppköparnivå, på grundval av det överskott som återstår sedan de outnyttjade referenskvantiteterna har fördelats i proportion till varje producentens referenskvantiteter, eller på nationell nivå, på grundval av överskottet i proportion till varje enskild producentens referenskvantitet.

2. Vad beträffar leveranser skall den avgiftsskyldige uppköparen, före ett datum och i enlighet med närmare bestämmelser som skall fastställas, betala det belopp han är skyldig till det behöriga organet i medlemsstaten och dra av detta från det mjölkpris som betalas till de producenter som är skyldiga att betala avgiften eller, om detta inte är möjligt, ta ut avgiften på annat lämpligt sätt.

...

Om de kvantiteter som en producent har levererat överstiger hans referenskvantitet, skall uppköparen ha befogenhet att, i enlighet med närmare bestämmelser som fastställts av medlemsstaten, som ett förskott på den avgift som skall betalas, dra av ett belopp från mjölkpriset för varje leverans från denne producent som överstiger hans referenskvantitet.

3. Vad beträffar direktförsäljning skall producenten betala den avgift han är skyldig till det behöriga organet i medlemsstaten, före ett datum och i enlighet med bestämmelser som skall fastställas.”

8 Artikel 9 e i förordning nr 3950/92 har följande lydelse:

”I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

...

e) uppköpare: ett företag eller en sammanslutning som köper upp mjölk eller andra mjölkprodukter från producenter för att

— behandla eller bearbeta mjölken eller mjölkprodukterna,

— sälja mjölken eller mjölkprodukterna till ett eller flera företag som behandlar eller bearbetar mjölk eller andra mjölkprodukter.

Som uppköpare betraktas även varje sammanslutning av uppköpare inom samma geografiska område som för medlemmarnas räkning utför det administrativa och bokföringsmässiga arbete som krävs för betalningen av avgiften ...”

9 Tillämpningsföreskrifter för betalningen av avgiften fastställs i förordning nr 536/93.

10 Enligt femte skälet i denna förordning har ”[d]e erfarenheter som förvärvats ... visat att systemet inte har fungerat helt effektivt till följd av betydande förseningar både i samband med ingivandet av siffror om insamling, direktförsäljning och betalningen av avgiften. Dessa erfarenheter bör beaktas och nödvändiga slutsatser dras så att strikta villkor fastställs beträffande tidsfrister för meddelanden och betalningar samt möjliggöra för påföljder i de fall där tidsfristerna överskrids.”

- 11 I sjunde skälet i förordning nr 536/93(EEG) anges att i enlighet med förordning (EEG) nr 3950/92 ”bär uppköparna huvudansvaret för att systemet tillämpas korrekt. Det är följaktligen väsentligt att medlemsstaterna godkänner de uppköpare som bedriver verksamhet inom deras territorier.”
- 12 I artikel 3.1, 3.2 och 3.4 i förordning nr 536/93 föreskrivs följande:

”1. I slutet av var och en av de perioder som avses i artikel 1 i förordning (EEG) nr 3950/92, skall uppköparen för varje producent utarbeta en avräkning som för den referenskvantitet producenten förfogar över och den representativa fetthalten i hans produktion anger kvantiteten av och fetthalten i den mjölk och mjölkekvivalenter som han har levererat under perioden.

...

2. Före den 15 maj varje år skall uppköpare till den behöriga myndigheten i medlemsstaten inge en sammanfattning av de avräkningar som utarbetats för varje producent eller, i förekommande fall, efter medlemsstatens beslut, den totala kvantiteten, den i enlighet med punkt 2.2 korrigerade kvantiteten och den genomsnittliga fetthalten i den mjölk och mjölkekvivalenter som producenterna har levererat till dem samt summan av de individuella referenskvantiteterna och den genomsnittliga representativa fetthalten för dessa producenters produktion.

...

4. Före den 1 september varje år skall den betalningsskyldige uppköparen till den behöriga myndigheten betala det belopp han är skyldig i enlighet med föreskrifter som fastställts av medlemsstaten.

...”

13 Vad gäller direktförsäljning föreskrivs följande i artikel 4.2 och 4.4 i förordning nr 536/93:

”2. Producenten skall inge deklARATIONER till den behöriga myndigheten i medlemsstaten före den 15 maj varje år.

...

4. Före den 1 september varje år skall producenten till den behöriga myndigheten betala det belopp han är skyldig i enlighet med föreskrifter som fastställts av medlemsstaten.”

14 I artikel 5.2 i förordning nr 536/93 föreskrivs följande:

”Medlemsstater skall vidta alla ytterligare åtgärder som krävs för att säkerställa att de avgifter som skall betalas erläggs till kommissionen inom den fastställda tidsfristen.

Om det av den uppsättning handlingar som avses i artikel 3.5 i kommissionens förordning (EEG) nr 2776/88 ..., och som medlemsstaterna skall ge in till kommissionen varje månad, framgår att denna tidsfrist har överskridits, skall kommissionen göra ett avdrag på förskotten vid bokföringen av jordbruksutgifterna i proportion till det förfallna beloppet eller en uppskattning av detta belopp.

Ränta som betalats i enlighet med artiklarna 3.4 och 4.4 skall av medlemsstaterna dras av från utgifterna för mjölk och mjölkprodukter.”

15 Artikel 7.1 och 7.2 i nämnda förordning har följande lydelse:

”1. Medlemsstater skall vidta alla de kontrollåtgärder som krävs för att säkerställa betalning av avgiften för eventuella kvantiteter mjölk och mjölkekvaliteter som saluförts och utöver de kvantiteter som avses i artikel 3 i förordning (EEG) nr 3950/92. För detta ändamål gäller följande bestämmelser:

a) Varje uppköpare som verkar inom en medlemsstats territorium skall vara godkänd av denna medlemsstat.

...

b) Producenter skall försäkra sig om att de uppköpare som de levererar till är godkända.

- c) Uppköpare skall under minst tre år hålla följande handlingar tillgängliga för den behöriga myndigheten i medlemsstaten: dels lagerbokföring per tolv månadersperioder med uppgift om varje producents namn och adress, den referenskvantitet som är disponibel i början och i slutet av varje period, de kvantiteter mjölk eller mjölkekvalenter som han har levererat per månad eller fyra veckorsperiod, de representativa och genomsnittliga fetthalterna i hans leveranser, dels de handelsdokument, korrespondens och den övriga information som avses i rådets förordning (EEG) nr 4045/89 och som gör det möjligt att kontrollera nämnda lagerbokföring.

- d) Uppköpare skall vara ansvariga för att registrera alla kvantiteter mjölk och mjölkprodukter som levererats till dem enligt tilläggsavgiftssystemet. I detta syfte skall de under minst tre år hålla följande handlingar tillgängliga för den behöriga myndigheten: förteckningar över uppköpare och företag som behandlar eller bearbetar mjölk eller andra mjölkprodukter och som levererar mjölk eller andra mjölkprodukter till dem samt den kvantitet som varje leverantör har levererat per månad.

- e) Vid insamlingen i ett jordbruksföretag, skall mjölk eller mjölkprodukter åtföljas av en handling som gör det möjligt att identifiera den enskilda leveransen. Dessutom skall uppköpare under minst tre år bevara register över varje enskild leverans.

...

2. Medlemsstaten skall vidta de ytterligare åtgärder som krävs för att

...

- säkerställa att de berörda parterna har kännedom om de straffrättsliga och administrativa sanktioner som de kan utsättas för om de underlåter att följa bestämmelserna i förordning (EEG) nr 3950/92 och i denna förordning.”

De nationella bestämmelserna

- 16 Den tillämpliga nationella lagstiftningen är Dairy Produce Quota Regulations 1997 (förordningen om 1997 års mjölkkvoter) (Statutory Instruments, SI 1997 No 733).
- 17 I Regulation 2.1 föreskrivs följande:

”I dessa bestämmelser, såvida inte sammanhanget fordrar annorlunda ... förstås med 'uppköpare' en uppköpare i den mening som avses i artikel 9 e i rådets förordning [nr 3950/92] och som har godkänts av Intervention Board i enlighet med artikel 7.1 a i kommissionens förordning [nr 536/93].”

- 18 I Regulation 20.2 och 20.3 föreskrivs följande:

”(2) Om någon del av avgiften är obetald efter den 1 september varje år, kan Intervention Board från direktförsäljaren eller (alltefter omständigheterna) uppköparen kräva in den del av avgiften som kvarstår vid detta datum jämte ränta för varje dag därefter till dess att det nämnda beloppet är betalt. Räntesatsen skall fastställas till en procentenhet över den tremånadersränta i pund sterling som används vid belåning mellan banker på Londons kapitalmarknad [LIBOR].

(3) Med avseende på artikel 2.2 tredje stycket i rådets förordning [nr 3950/92] (som behandlar avräkning på den avgift som skall erläggas) gäller följande. Om en producent som levererar till grossister överskrider sin grossistkvot, efter eventuell korrigerigering av denna kvot i enlighet med artikel 2.2 i kommissionens förordning [nr 536/93], får uppköparen omedelbart avräkna ett belopp motsvarande den avgift som han eventuellt skulle bli skyldig att erlägga till följd av att kvoten överskreds. Avräkningen skall ske från det belopp som uppköparen är skyldig att betala producenten för leveranserna.

Twisten vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

- 19 Penycloed är ett jordbrukskollektiv som bland annat ägnar sig åt uppfödning av mjölkkor men utan att inneha några mjölkkvoter. Penycloed slöt avtal med Hugh Phillips som, inledningsvis via Elm Farms Ltd (nedan kallat Elm Farms), ett bolag bildat enligt engelsk rätt, och därefter från och med den 1 januari 1998 genom TDM Dairy Management Inc. (nedan kallat TDM), ett bolag registrerat i delstaten Delaware (Amerikas förenta stater), som tagit kontrollen över Elm Farms verksamhet sedan detta bolag försatts i konkurs på grund av obetalda avgifter, genomförde följande upplägg. Penycloed upplät mot hyra en del av sin mark och sin besättning först till Elm Farms och därefter till TDM. Dessa bolag slöt en rad avtal vari föreskrevs att Penycloed, mot ersättning, skulle stå för underhåll och mjölkning av djuren för bolagens räkning.
- 20 Syftet med avtalet var att Penycloed skulle kunna ägna sig åt mjölkproduktion utan att behöva någon mjölkkvot. Bolaget skulle inte vara producent i den mening som avses i förordningarna nr 3950/92 och 536/93 och Elm Farms och TDM inte uppköpare. I stället skulle Elm Farms och TDM själva vara producenter och erhålla en mjölkkvot eller bli betalningsskyldiga för eventuella avgifter.

- 21 Board fördömde upplägget och ansåg att Penycoed förblev producent, att Elm Farms och TDM var uppköpare, och att Penycoed levererat mjölk till dessa båda bolag. Penycoed ansågs därför ha levererat mjölk utan mjölkkvot.
- 22 I januari 1999 väckte Board talan och yrkade att Penycoed skulle förpliktas att erlägga 561 872,44 GBP till Board. Beloppet motsvarade avgiften för de 2,11 miljoner liter mjölk som Penycoed hade levererat under regleringsåret 1997/1998.
- 23 Penycoed anförde en invändning om rättegångshinder mot Boards yrkande med motiveringen att även om de påstådda omständigheterna var riktiga, saknade Board rätt att vidta åtgärder direkt mot Penycoed. Enligt Penycoed kunde detta organ endast vidta rättsliga åtgärder mot uppköparna av mjölken vilka sedan fick vända sig till Penycoed.
- 24 Beträffande invändningen om rättegångshinder har Penycoed begärt att Boards analys skall förutsättas vara korrekt. Parterna i målet vid den nationella domstolen är eniga om att det därmed skulle följa att Penycoed var en producent i den mening som avses i förordningarna nr 3950/92 och 536/93, att Elm Farms och TDM var uppköpare och att svaranden levererade mjölk till dessa bolag enligt förordning nr 3950/92 eller åtminstone enligt artikel 7 i förordning nr 536/93. Vidare följer härav att Board inte godkänt Elm Farms och TDM som uppköpare i enlighet med denna bestämmelse.
- 25 Det var mot bakgrund härav som Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) beslutade att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfrågor till domstolen:

- ”1. Är det förenligt med artiklarna 1 och/eller 2 i rådets förordning nr 3950/92 att det behöriga organet i en medlemsstat vidtar rättsliga åtgärder direkt mot en producent för att uppbära förfallna avgifter som samme producent är skyldig att betala (i annat fall än som avses i artikel 2.3 beträffande direktförsäljning)?
2. Om så är fallet, under vilka omständigheter kan detta ske?
3. Får sådana åtgärder i synnerhet vidtas om den uppköpare som mjölken levererades till (a) inte var godkänd enligt artikel 7 i kommissionens förordning nr 536/93 och/eller (b) inte har fullgjort sina skyldigheter enligt artikel 7 i denna förordning och/eller (c) inte har uppburit eller försökt uppbära avgifter från de berörda producenterna?”

Prövning av tolkningsfrågorna

- 26 Den nationella domstolen har ställt dessa frågor, som skall prövas tillsammans, för att få klarhet i om, och i sådant fall på vilka villkor, artiklarna 1 och/eller 2 i förordning nr 3950/92 ger det behöriga organet i en medlemsstat rätt att vidta rättsliga åtgärder direkt mot en producent av mjölk för att uppbära den tilläggsavgift för mjölk som denne är skyldig att betala.
- 27 Domstolen erinrar inledningsvis om systemet med tilläggsavgift för mjölk som infördes genom förordning nr 3950/92.

- 28 Systemet med tilläggsavgift för mjölk baseras på skillnaden mellan referenskvantiteter för försäljning av mjölk direkt till konsumtion och referenskvantiteter för mjölk som levereras till en uppköpare (se, för ett liknande resonemang, dom av den 29 april 1999 i mål C-288/97, Consorzio Caseifici dell'Altopiano di Asiago, REG 1999, s. I-2575, punkt 18).
- 29 Vid direktförsäljning skall producenten betala avgiften till det behöriga organet i medlemsstaten i enlighet med artikel 2.3 i förordning nr 3950/92. Vad beträffar leveranser framgår det av artikel 2.2 att den avgiftsskyldige uppköparen skall betala det belopp han är skyldig till detta organ och dra av beloppet från det mjölkpris som betalas till de producenter som är skyldiga att betala avgiften eller, om detta inte är möjligt, ta ut avgiften på annat lämpligt sätt. I båda fallen åligger avgiften producenten.
- 30 Vad beträffar leveranser syftar emellertid systemet med tilläggsavgifter, såsom det infördes genom förordning nr 3950/92 och förordning nr 536/93, endast till att reglera förhållandet mellan den betalningsskyldige och den avgiftsskyldige samt mellan den betalningsskyldige och det behöriga organ som skall motta beloppen.
- 31 Artikel 2 i förordning nr 3950/92 kan därför inte tjäna som rättslig grund för det behöriga organet i en medlemsstat att i annat fall än vid direktförsäljning vidta rättsliga åtgärder direkt mot en producent i syfte att uppbära förfallna avgifter som denne är skyldig att betala.
- 32 Det förhållandet att uppköparen inte uppfyller eller inte längre uppfyller sin roll som betalningsskyldig medför inte att producenten träder i uppköparens ställe i förhållande till det behöriga organet. En sådan sanktionsåtgärd skulle förutsätta att det först fanns en rättslig grund som definierar villkoren och omfattningen härför (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 juli 1994 i mål C-352/92, Milchwerke Köln mot Wuppertal, REG 1994, s. I-3385, punkt 22, och av den 13 november 2001 i mål C-277/98, Frankrike mot kommissionen, REG 2001, s. I-8453, punkt 37). Någon sådan rättslig grund föreligger dock inte i förevarande fall.

- 33 Av det ovan anförda följer att förordning nr 3950/92 inte utgör någon rättslig grund för det behöriga organet att uppbära tilläggsavgiften direkt av producenten.
- 34 Systemet kan emellertid inte anses uttömmande på så sätt att det utgör hinder för varje annan form av uppbörd för det fall uppköparen har åsidosatt sina skyldigheter. Domstolen erinrar härvid om åttonde skälet i förordning nr 3950/92 vari anges att det är uppköparna, vilka förefaller ha de bästa möjligheterna att vidta de åtgärder som krävs, som skall betala avgiften. I den mån denna bedömning skulle vara felaktig, särskilt om uppköparen åsidosatt sin uppbörds-skyldighet, kan en möjlighet för det behöriga organet att uppbära avgiften direkt av producenten inte uteslutas.
- 35 Såsom följer av sjätte skälet i förordning nr 3950/92 skall avgiften betalas endast av de producenter som bidragit till överskridandet.
- 36 Det framgår av fast rättspraxis att när det i gemenskapslagstiftning inte uttryckligen föreskrivs någon påföljd för överträdelser av bestämmelserna däri, eller det i detta hänseende hänvisas till nationella lagar och andra författningar, är medlemsstaterna enligt artikel 10 EG skyldiga att vidta alla åtgärder som är ägnade att säkerställa gemenskapsrättens tillämplighet (dom av den 21 september 1989 i mål 68/88, kommissionen mot Grekland, REG 1989, s. 2965, punkt 23, svensk specialutgåva, volym 10, s. 153, av den 10 juli 1990 i mål C-326/88, Hansen, REG 1990, s. I-2911, punkt 17, svensk specialutgåva, volym 10, s. 459, domen i det ovannämnda målet Milchwerke Köln mot Wuppertal, punkt 23, dom av den 26 oktober 1995 i mål C-36/94, Siesse, REG 1995, s. I-3573, punkt 20, av den 27 februari 1997 i mål C-177/95, Ebony Maritime och Loten Navigation, REG 1997, s. I-1111, punkt 35, och av den 30 september 2003 i mål C-167/01, Inspire Art, REG 2003, s. I-10155, punkt 62).

- 37 I skyldigheten enligt artikel 10 EG ingår även att vidta de förvaltningsrättsliga, skatterättsliga eller civilrättsliga åtgärder som krävs för att uppbära eller indriva skatter och avgifter som någon genom bedrägeri har underlåtit att betala eller för att erhålla skadestånd (domen i det ovannämnda målet Milchwerke Köln mot Wuppertal, punkt 23).
- 38 Medlemsstaterna är därför skyldiga att vidta åtgärder för att säkerställa att avgifter erläggs för det fall mekanismen i artikel 2.2 i förordning nr 3950/92 inte har fungerat.
- 39 Skyldigheten inbegriper möjligheten att vidta åtgärder direkt gentemot producenten i syfte att indriva det belopp som denne är skyldig att betala i form av tilläggsavgift för mjölk, om det styrks att producenten inte har erlagt denna avgift till uppköparen och den senare inte har för avsikt att kräva betalning härför av producenten.
- 40 Det är däremot inte i sig relevant att de villkor som föreskrivs i artikel 7 i förordning nr 536/93, och då särskilt att personen saknar tillstånd som uppköpare, inte har uppfyllts, eftersom betalningen av den tilläggsavgift som skall erläggas till det behöriga organet inte nödvändigtvis äventyras av att dessa villkor inte är uppfyllda. Den främsta målsättningen med avgiftssystemet, nämligen att bestraffa överproduktion, kan uppnås trots sådana brister.
- 41 Av vad som anförts ovan följer att de ställda frågorna skall besvaras så, att artiklarna 1 och 2 i förordning nr 3950/92 inte i annat fall än vid direktförsäljning ger det behöriga organet rätt att vidta rättsliga åtgärder direkt mot en producent av mjölk för att uppbära den tilläggsavgift för mjölk som denne är skyldig att betala. Medlemsstaternas skyldighet enligt artikel 10 EG att vidta åtgärder för att säkerställa att avgiften uppbärs om mekanismen i artikel 2.2 i denna förordning inte har fungerat inbegriper möjligheten att vidta åtgärder direkt gentemot producenten i syfte att driva in det belopp denne är skyldig att erlägga om det styrks att han inte har erlagt detta belopp till uppköparen och den senare inte har

för avsikt att kräva betalning härför av producenten. Det är däremot inte i sig relevant att de villkor som föreskrivs i artikel 7 i förordning nr 536/93, och då särskilt att personen saknar tillstånd som uppköpare, inte har uppfyllts.

Rättegångskostnader

- 42 De kostnader som har förorsakats Förenade kungarikets regering, den grekiska och den italienska regeringen samt kommissionen, vilka har inkommit med yttranden till domstolen, är inte ersättningsgilla. Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

— angående de frågor som genom beslut av den 31 maj 2001 har ställts av —
Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) - följande dom:

- 1) Artiklarna 1 och 2 i rådets förordning (EEG) nr 3950/92 av den 28 december 1992 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk

och mjölkprodukter ger inte i annat fall än vid direktförsäljning det behöriga organet rätt att vidta rättsliga åtgärder direkt mot en producent av mjölk för att uppbära den tilläggsavgift för mjölk som denne är skyldig att betala. Medlemsstaternas skyldighet enligt artikel 10 EG att vidta åtgärder för att säkerställa att avgiften uppbärs om mekanismen i artikel 2.2 i denna förordning inte har fungerat inbegriper emellertid möjligheten att vidta åtgärder direkt gentemot producenten i syfte att driva in det belopp denne är skyldig att erlägga om det styrks att han inte har erlagt beloppet till uppköparen och den senare inte har för avsikt att kräva betalning härför av producenten. Det är däremot inte i sig relevant att de villkor som föreskrivs i artikel 7 i kommissionens förordning (EEG) nr 536/93 av den 9 mars 1993 om tillämpningsföreskrifter för tilläggsavgiften för mjölk och mjölkprodukter, och då särskilt att personen saknar tillstånd som uppköpare, inte har uppfyllts.

Skouris

Puissochet

Schintgen

Macken

Colneric

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 15 januari 2004.

R. Grass

V. Skouris

Justitiesekreterare

Ordförande på sjätte avdelningen